

Готови сме да претърпимъ и други, по-голъми,
Но въ неизвѣстность да вървимъ, — туй само ний нещеме!..
Безвѣстността!.. Най грозний бичъ за нашия разумъ тя е!
Чловѣкъ, отъ всичко по-напредъ и най-много, желае
Кждѣ върви да знае!

* *

Тѣй жалкото съзнание въ страхливци на обръща! . . .
И яркий цвѣтъ на нашата рѣшителность могъща
Блѣднѣй предъ гѣстий мракъ на тѣзи размишленя! .
О, нема исходъ нашето опитвание смѣло,
И горкитѣ ни замисли сж сѣнки и видѣнья,
И планѣтъ ни не се привожда въ дѣло!

XLVI.

РАЗНИ.

1.

За смъртъта на Z.

На улицата, снощи, чухъ
Да увѣрватъ че Боянъ *предалъ на Бога духъ* . . .
Но тамъ се спира грозний слухъ
Да ли *предадения духъ* е билъ приетъ отъ Бога?
Туй не можахъ да разберъ отъ снощната тревога.

2.

Епиграмма.

Една ехидна вчера
Охаж Бача Цера
Познайте кой загинъ?
Пълзящата гадина!

3.

Епиграмма.

Глава голъма и чудовищни уста,
Феноменаленъ носъ, крака на скакалецъ . .